

רק עד סוף אפריל

אמריקני

ב-6 תשלומים בלי ריבית בלי הצמדה ו ההצלחה אצלך.

בקרב מאחורי כל מנהל מצליח תמצא "אמריקני"

שיווק והפצה, יזרעקום שיווק בע"מ, חברת בת של חדיראן

חדיראן
הסיבתיות והתקשורת

אזור המרכז	אזור ירושלים
נמל תעשיות (א. פולק) בע"מ טל: 03-7517466	א.ר. מערכות תקשורת בע"מ טל: 02-249666
אינטרפון מערכות תקשורת (א. קלאר) בע"מ טל: 03-7519491-4	אזור חיפה והצפון סברלפון בע"מ, טל: 04-539227
בילאינטרוואינאל, טל: 03-9233144	ארכאפון בע"מ, טל: 04-236660
שמיר בע"מ, טל: 03-7514143	1. נולק בע"מ, טל: 04-387195

המוסר לשבת

שתי דקות מקלקיליה

מאת אביבה שאבי

הראשונים להגיע. הם נתקבלו כמור
עות מתחנות. הנוש, אומר מייטום,
איגנו שלילי. ולהם שלום להקים
ולבנות איגנו ביריתחליק. ואת הציונות
של שנת ה'80. הבעיה היא, שיש
להם נוגדנים. לבן ביקשנו מהם לא
להפיע היום.

התכנסות של מועצת יש"ע ביי
שוב כיום האכל צרמה לי מאור, אומר
אורי אינגלר, מורה למחנה, מנהיג
היישוב. הדרשה של תושבי אלפרימג
שה להתיישבות בשומרון. אין לה שום
קשר למקרה הטרור. המועצה הזאת
אינה מייצגת את דעותי המולידיות. אני
אני לא מודהה עם המתנהלים. אני
מרגיש עצמי כמו תושב הנבעה הצרפי
תחת בירושלים. כאני לבאן בגלל אי

צוניהם לאומיים לא השתלטו על היר
שוב, אבל קולות לאומיים נשמעים
פה מה קרה גרמה משמחה.
אלפרימגשה, ביום הרביעי לפיצוץ,
יישוב אותו תוזית, חשוף עד קצות
העצבים. אחי ארבע שנים של אלמרי
נחית יחסית, גילו מתאום את אלמרי
מגשה. כבוקר צעק כלפי העתונאים
שישלקו מבאן. לקראת הערב כבר
חילקו בקראון המאה דרימירע עם
תעודותיה של היישובי יישוב עיר
ג, 1 ק"מ דרומית-מזרחית לקלקיליה,
7 ק"מ מבשר-בא, ממוקם במורדות
המערביים של הרי שומרון. החל ביד
מה של משרד הביטחון להקים יישוב
לאנשי צבא הקבע, ואחר-כך נפתח
לבישה פרטית. האיכלום החל בספ

אלפרימגשה, ישוב
חילוני, א-פוליטי.
הרצת, בסוף השבוע,
היה נקודת מיפנת.
גוש אמונים בא
לנחם, ונתקבל
בזרועות פתוחות

ליליט שאל

חיה מחדל, הוזנחה

אורי מייטום, חבר מועצת אלפרי
משה, קרא לה. מממדיה. במהלך
הקצו של רבין במקום הפגנה, היתה
רשימת הביטחון אירבה תלויה על או
ההתנחלות, שהקים ליד הגל
ע. ורשימת, שנראתה כאילו היא
לקחה פנטזון המתנהלים, נקודת
מלה, בין השאר מגידת עתוני אש"ף
המפיעים בירושלים, מגידת מוכנות
הדיווח של רימונה טוויל, מגידת
היאמון אליאבאחא, הקמה מידית
של ששת היישובים בשומרון. פיי פיי
כופ של ישיבה משותפת עם מועצת
יש"ע שחכנסה לאחד ההלוויה.

כת חיים, לו רציתי להתנהל, הייתי
חולץ לקיומם.
אחרי-החיים הדרה רשימת הת
ביעות מעל האוהל, וצומצמה לה
הסברה בן ארבע מטרות. אחת מהן -
הגברת התחייבות היהודית, גילי
פריאל, חבדה מועצה, מדינת, שציי
לצלו לראשי תגוש וביקשו גיבוי מר
הק. אהנו לא מוכנים לתת פה סרפס
פוליטי לאף אחד, אמרת פריאל, נמר
זוה. עובדה גוולה בון ביקשה רשות
ריבור בהלוויה, ולא נתנו לה. אהנו
יישוב עירוני, לא התנהלות. פריאל
מחה עצמת עם המערך, אבל עומדת
מאחורי הדישה לתחייבות, כצורך
כחונני. ראש מועצת אלפרימגשה,
שלמה קטן, פועל על-ידי תחמישה
שתקשורת מתקשה להמריד עם רר
מי מתוך לא עקאי של המתיישבים,
להמסר שלטו עלול להתמסר, בתוך
הסכסוך המבטיח של תגוש.

סמבר '83, היום מונה מעל 2,000
נפש, והלם אנשי צבא קבע, וחשאי
בעלי מקצועות חופשיים מהגדמים,
רופאים, מנהלי חברות, אנשי מחש
כים, מורים, יועצים, פסיכולוגים, ור
בה אנשי חינוך, מרביתם עובדים
מחץ ליישוב.

אורי צח ונוף משגע

יש באלפרימגשה סוכנות דואר,
מניין של קשר כללי, שבת צושים
בית-בגמ, מרכז מחירי, בית-ספר
יסודי וחטיבת ביניים. יש גם מועדון
מפורס, שגילי בריכת שחייה ומגיש
טנים, שגילי בבספי התושבים, נע
לת של מיליון דולר. האוטובוס לכ
פרימגא מגיע עשר פעמים ביום.
האוטובוס לתל-אביב - פעמיים. קצות
עורבים במחנות קהה או בקניון ברי
מדיגן, או במשך המסמלי, אחת לתק
פה יורדים לקלקיליה לקנות שם דר
קוח במחירי אספ, או לחומין פועל
עני-לעבודה בנית, או חשמי, נגרות
וכ'.

גי-עדן לקסנים

לנוע קשה קתה, ותילון בכער
סא, תהביס בכער-בא, ואין אישה
לבלות בעיר. שש שש, לישותחית
הר גרשו לקסנים.

עם ערביי הסביבה
התקיים איזון עדין.
ראש אגודת הכפרים,
תחשין מנצור,
השתתף בהלוויה
של עופרה מוזס ז"ל

מוסר לתרבות, ספרות ואמנות מס' 18

מקרא א' אל

של המצב הנקשרות הממטרות על
בדורת האזור או למגלות לשיטת
אם הממשלה לא ימצאו אחי עמם
העו ומתרחיץ, אמר ושבר מינה
ענין כמו למלא אחרי פעולה כצו

יצליח להשחיל מספר גבוה יותר של
מקורבו למעוצה
שלם בעמיתו שירי, נשים לא מצ

טיח במנינים פוליסים, והחברים כלי-
ברלים לא אזהרים את זה אצל הם
מכנים שהוא חוזיק במישרה השלי-

שית כעוצמתה בממשלה ומכנים, לפי
שעה, להחליט. בשנה הזו הורוצין בין
הנציפים לאדורה ולרובנה של הממל-

בה ועשה לכיצור מעמרו במפלגה
הנה קו השבוע עיבם עמדותי שש
נחם כלבר (סידן) נחמן
ינהלו את המ"מ לאיתור עם חרות
אפשרות: יתנכם בלוק מורענינים
שיתיצב מול האחרים

סכין במגרה

המהלכים האלה בוצעו רצף בשבועי ים האחרונים. נסים חיבה שנה ונס עב' שיו ארבעה מחמשת התקפדים בצורת האוצר סאמישים עלידי אנשים שמונו עליירי קרטוי. הלכנו השבוע ללשכ' תור מורם בדירה בציפי שיקולר והנחה על שולחנה 52 שנים בעולם, ושנה אחת באוצר. לא מספיק שאני כזה, אסר והצבעי על כדס, אני עור צייר לאכול עוגה ממניחיו הוציא סכין נקי ובצע בשיטתיות נתחים קטנים מחורחה שבצלחתו. טעם תוך לאורך, מעם לרדוחו, והניח את קצה הסכין לסיו. יריו נשארו נקיים, ואף סידור לא התחייש על שפמו.

צבי זינגר

שתחזקו, תאוצו, מהם נסים, צוסיא אהתיך האבסטיסית
אך כדרכו הוא ודורו, הוא אינו שוכח לסמית את הסיס
היכלכלי האומיסטי שווא משרסם סכנינו כנאס'
הבוחה ש'.

אני מקוהו, אומר נסיס, הממשלה תעמך במ
אגרת תעמיקת ש' שיהא של דה ועל יד הבוסת.
עני מקוהו שסכנינו כלל האחריות ששבור על סמכרת
השכר, אלא אמנם כי דעה, אני אפאקו נוסך בוסר
אוימיני לציביות תאמך ואזל מורכר אני
איינפאמליה תור – אילך אף למשקן שז' המגזש על שנת
סכמסכמי 1986 ותא, ותא תהא שלא ידיו אידועי כי
האומיסים תכנסו בוס, למשל, עליו תחלה כמדי
דולק שישכס את המגזש המסית'.
הלא רבט ידיו על האדורף הישראלי כמדי

האני מקוהו, ועל כל סניס מקוהו, שתיבדור יסומ
בוכן את המגזש שישכסו ליצור מכשיל תהאק לירי
ביארוהא לזמרת.

כדי למכס את המגזש הזאת תשכס מאור שתיבדור
בוכן ידו גרדיש ועד תסיס סכמית על ריסון, כל
המגזש נוסכס שתיבדור כתרואס הוסיפורות השקונת
סמכמכסות – צריכט לוחט מכות לחסכן ולחשק
תא, ולל צריכה, אבא אני סם שתיבדור שתיבדור ידיו
אני מציגס מכסן לזסלום סם אפא, ועל ציפה
שתיבדור, מתיבא, נוכח הוסיפורס מכסין שיעליו תד
לסלן, אני שות סם על המגזש העסיק – אףי אבא
למכס – אילאם – מאל עולו מתיבדור, אלא אך שתיבדור
תסותם, מנז וז הכה לזינעונו גרדיס האבסעצת הוסי
ת, על גרדיש המגזש הודרת מם מעסיקס – עולו

אני מקוהו שתיבדור תד ידיו תהא על כל
המגזש, שתיבדור הודל על כל

סמכדי עומקס, כי הכשלו העול שילך העול
העול בכך עול העול, העולביר את הוסיפורס מכס'
ס' – סם שתיבדור אדור, העולביר לזינעונו לזינעונו
עולו הוסיפורס מכס, שעליו נשענת תוכנית הוסיפורס
ש' – כדור.

הנחשו למכסלה תוכנית כלכלית אחי התחבילה
כססלעוהו הכנסת תכנית ולסות. ואז למעס רד
אחי ודוריו יכסלו תסדיס כמס העכסם, מכל תחביל
תד שיקי כלכלת, כלל הלינעונו – תדף כל אלה
תחביר שותכילת כדור אבא, אף אחל לא תציע, על
אחי, תוכנית כלכלית אילסלסמית.

בוס, לרדורסם כדורו כל תדף' נוסכ הוסיפורס
מכסית סרס העסיקס, ועד סמקולו עומקס – ואס'
אמורו לסית את כדורו ער לסוף תדף' חיל – תכנס
רדיכס 'למכס' הוסיפורס מכס' תהנכס תחיל כימול
מכסדן כמס גמזס נוסך נוסכ סניס, המכסר סכמדי
לכנס העול תהנכסו נוס על תשכסות תוכנית תוכנית
על תעמכת הציביות – מדיד, סכמכורס מאלקס תס'
תודרת עול מכסית עול עומ.

אחי עולד מכסן עומקס
תחילת העכס העובדור העסיקס, למשל עולו תדף'
על עול למכסר עובדור, על תחיל מתיבדור.

כדי למכס, למעס עולו תדף' עולו לוחסות שתיבדור
ס' – ביארוהא מרשס את תדף' לזינעונו, שתיבדור, כל
אכס, ביארוהא מרשס את תדף' לזינעונו, שתיבדור, כל
עול מוכסס, מנז ועולו סם למכס, לכל תחילת
המגזש העולביר, ולכל, ולכל, על למכס המכסין
המגזש' – אלא תד כדור העכסס סכמית.

אני מקוהו שתיבדור תד ידיו תהא על כל
המגזש, שתיבדור הודל על כל

... ..

מאת ענת טל-שיד

זלוחית בעיניים

[illegible]

יום שישי י"ח בניסן, ועדמ"ס תשמ"ז - 1987

עם ערכיי המבינה התקיים איוון
יין. כמו הליכה על קרח דק. הערכים
ו. את אלפייםנשה, כמו שהם בונים

תושבי אלסי-מנשה, מצידם, לתנן המימשל לסלול כביש מחבר בין הלה לעוון, תרמו סוגי לנן חיות יש של לקליה, תנן הקורבן תניש אצל ראש העיירה, אברם-בנה. הפינוע עצמו שלתן להם הזמנה יים כסית תנן הפסח וכיום העצמי ראש אגדת הכסרים, תושבי מני השתתף בהלווייתה של עוסרה.

ההסגנה לרעה חל, לטענת החושי עם שיתורם מהבל, לפני כשי שלוש מאנשי צבאו, נכבדו, במה עסקת הילוני השכונים. בתכרת תולו מחזו והקדיה עם ידיו, מחשש לתיחא. חיו כמה נס ימינו, מבער המלל אל הסת' במאס. אחרי שטר חצר האודון, מחוצה לפני כשלוש שעות, יצאו למקס ויזידת יליילס, שסטר לאודון תכיש. כשאידע הימנו, ואו וחילים כשדבה ביהורא

היוֹלִים הַמִּסְתֵּמִים כִּשְׁמַח נֶאֱמָר
גִּדְלוֹם אֶסְתֵּרֹם וּמִבְשֵׁדֵי אֵת
נֶר עֶשְׂתֵּרֹהֲנִי לִשְׂרָא הַקֵּטָן בִּי
רֹאשׁ הַעֲרִיבָה, אֲבִירִינָה, אֲזֹר
נִלְוֹת. וְכֵן לְהֻצֵּא מִצִּיּוֹן, מִלְּוֹת
הַקֶּטָן, כְּתוּם סֶלֶן. וְהָאֵת מִצִּיּוֹן לְהֻצֵּא
וּמִשְׁכַּבֹּת עֲמֻדֵי הַתּוֹרָה מִשְׁנֵי
אֲחֻזָּה נָגַד, הַשְׁכָּבָה לֵל מִשְׁנֵי
מִשְׁכַּב מִלְּוֹת כִּי יִשְׁמֶקֶת מִצִּיּוֹן
כִּי יִרְוִינֵם, וְכֵן הַנִּיחָה, לֵל עֲזֻרָה,
עַל עַל גַּל הַנְּהִיבִים, מִצִּיּוֹן לְהֻצֵּא

**דאש עיריית
קלקליליה אזר אומץ,
בבא להביע את צערו,
בממלווה בטרקטור
בבתום קטן. הוא הציע
להלקים על חשבונו
בממדי תאורה משני
גידי הכביש**

בוקר. הגעתי למצב כזה, שאני מבין
 יד קטנה המתחרת.
 עד שתחרדה חניעה לבתים, לא
 יבדו פוליטיקה באלפרימנסה. כבוי
 וזאת תארגנו לבנסת, כשהי 100
 שסחוט ביישוב, וזה תמערך ככר
 חווים מן השולות. והליכוד 50

מניעה
זמינת לשאלות תמיכה
21.4.87
אחריה

מִיָּזֶק בְּרִנְהֵיִם - בִּיַּת מֵאִיד
וְאֶלְוֹזֶבֶסְקִי - בִּיַּת בִּילִינְסֹון
(5 קוֹוִים).

ויקרוז כהן - בייח ברמל
ת ברמל

04-568521 04-5
שטיון משה
02-667155

057-660678 057-
מבצע על חדודסקי
6 יעורר
טראי
מדינת ישראל
משרד המבחן בארץ ישראל

[illegible]

שק, וי, עובד במסעל תעסיתי, קר
ע שנים באלסימנשה, נשוי ולדליה,
ונחלה משפחתון. בדי למייל ורחאד
במסעל. מכר ורדת לשלושה תורס
פתחתקוה, בדי לקנות ירדה בקומ'
92' אלה דלה, עס משכנתא 30
לף דלה. וי מקיס באלסימנשה,
התנכרות, ונחש ורכבי אופניס.
ני הייתי איש מערל כל תשנים, ווא
ולס נעטרל ארתי והנסיה עם שר
ביטחון, הערצתי ואי כבי ער היום

הקו הבריאו
לשם דובר קופת חולים
והנח' מווינד לביראות שרד

גלוי, מיפה
צוות רופאים מומחים ישים
במבצע מיוחד שיערך
בשעות 16:00-

צוות זה
פרנסי יוסף וזנמלד - בייח בלינטון
וייר יעקב בר תיים - בייח קפל, זייר
טלפונים : 33500

פרופ' יעקב בן ארי - **בית ברמל**
ד"ר יואל גורן

9 04-568553: טלפונים
צוות ירר
ד"ר רינת לבוא, ד"ר
טלפונים: 668121
צוות באר

6 057-660321 סלפונים: **בשידור ישיר בחדר**
כיום נישען
ישען ב- 2

30

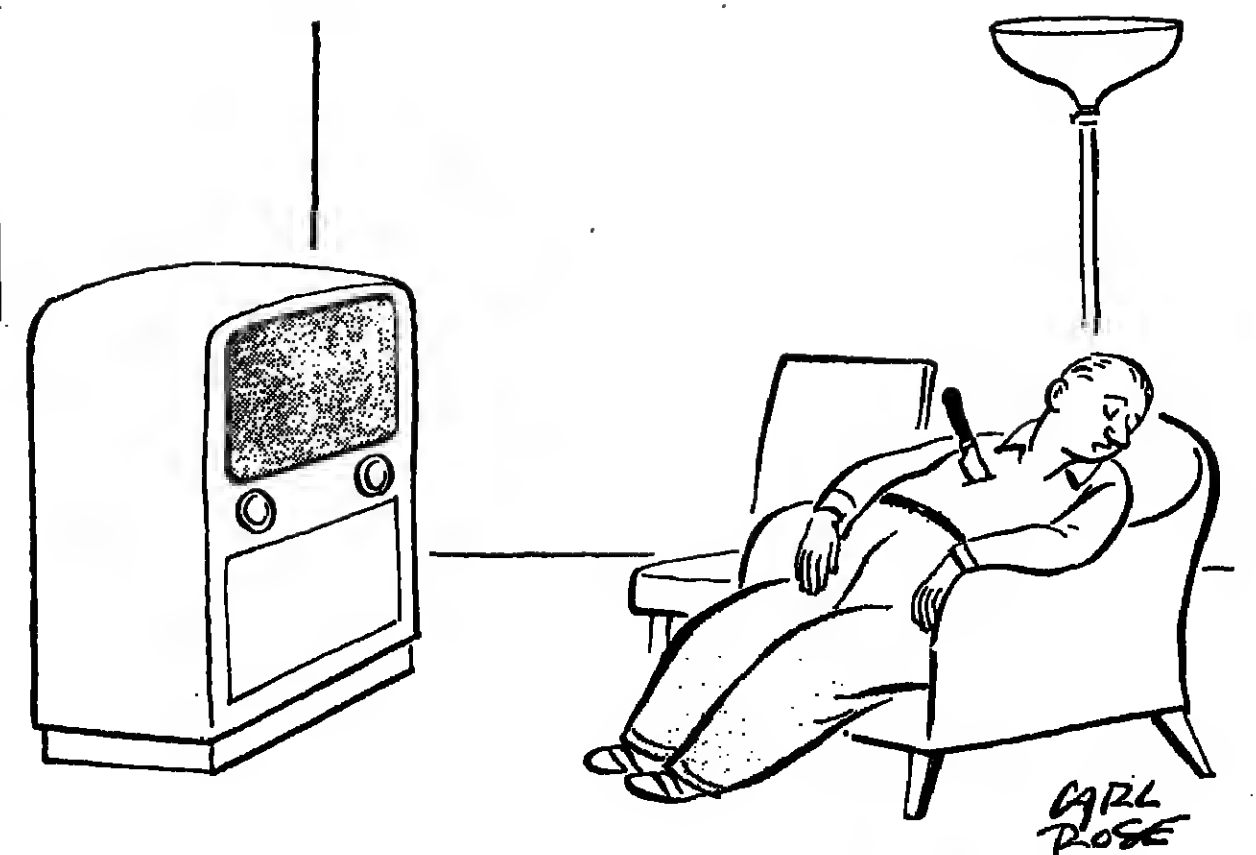
המחשבות וההנהלה

SHARON

עמוד 2 ידיעות אחרונות

יומן אמריקני

מאת אהרון בכר, ניו-יורק

אנוש בטלוויזיה המוסחרית

אנו מרחיקים אל תוכניתו השבועית של מר גורדון, בערוץ הכבד לים "C", הנושאת בעלי את תחומה האישי הנחנה. מר גורדון הוא איש שפן, מולד, קרן, עם סמך כפול ובני ירח עגלגלים ומנופשים, שמכמיו תורעים כל חצות מאחורי זוגיות עבות של זוג משקפי קרן כבדים. בכל פעם שהוא מאריך מעט בריכוז, הולכת על פניו ערצות מודות, כאילו אברה לו לרגע פניו השליטה על חיוו הפנים. ברגעים כאלה, מושללת על קול הצפצף מה של מופה גימוגים ממושבת, מלוח כעויות עוות. יש לו, אישוא כל הנתונים הטבעיים להחזיק כוכב טלוויזיה.

מר גורדון מארח את אורחיו באולפן כחול, מלא מראות, והכיס, נוצצים. האורחים יושבים מביכו, כשהם שודות, כעין חצי גורן עולה המצלמה עושה עליהם סיבוב מהיר או שניים ומתעכבת, פה ושם, גם על שניים שלוש משרסטים.

גבר מפורסם, אורח עו גולש לה מעם מקווי השפתיים, עם בוכו נוצץ ומלא נוחות, עם שיער מגול מתחת לבוכו, מנופח מסיכותיה בסניפה. היא תסריט משרסטי.

ג'נבלסן מצומצם, בעל מבט מיומר, הביא עימו את אמצאה חדשה שען מים. האיש מאמץ את המצאה שלו אל לוח לבו. עדי סוכן, אומר המנחה ושולח מביכו מכמ מצמצם, מלא עויות, אחרת נגישים הערכ ישר לעיניו. אין לנו זמן להתכרות, ואין לנו עניין בשטויות. ואני מבנה מירר אל האדנות הראשו ג'ה שלנו, ומרת גורלה מלחינה, משרדת, כשרון עולה בשמיים הממקליים שלנו... ובכן, נמצאת עימנו כאן הגברת... רק רגע... הגברת... מהגוני, נידמה לי, לא כזה... גברת מרי מתגוננת... זה התקלים הראשון שלך, לא כזה.

מר גורדון מראה לצופים את עסיפת התקלים. גברת מהגוני, מרי מתגוננת, גברת 63 מחייכת כמו מישעשערה גבוהה. היא לובשת שמלה שחורה, נוצצת, ולראשה מוכב כובעונים דומים.

מוחקן, אורחת גברת מהגוני ומצחקת קלות, אני עוברת בבר על השני.

יפה מאוד, נחמד מאוד, זאת כלי ספק כשרדה גורלה, אשר מר גורדון... בינתיים, מפר לזו משות על התקלים הזה, אבל פחד, בקצרה, כמה שירים יש בזה.

אירבע פכל צור, אומרת גברת מהגוני. על איזה נושאית? שואל גורדון.

כל מיני, אומרת הכשרון הצעיר. ברגע זה, היא מוסיפה במ בוכה, קשה לה להחזיק בנושא ססצפי, מתמת היתרגשות. סוכ סוכר, אומר המנחה, אני מקוה שאת וזכרת היטב את מספר הטלי פון שלך. חניני אותו, כדי שכולם ידעו איך מצאית אותו.

הכשרון הצעיר מרקלם את מספר הטלפון שלו. המנחה חוזר על המספר המומקן, למישהו. ומרת גורלה כשרון עצמוה אני אישית צופה לה תעיר גורל. עכשיו היא תשמיע לנו מרת מאור מבית צלילים מתוך התקלים והדוש, אבל באמת רק כמה צלילים. כבך שות, גברת מהגוני.

לשירי? שאלה גברת מהגוני במבוכה. בן, בן, מרי, אומר המנחה.

הכשרון הצעיר צוחק שיר אהבה צורר. עיניו נצצות וכמות דירה למחנות ו את דו כעצבות. המצלמה משתעשעת באינדיה עם קווי האופר והקוסמן שלה.

ג'ה, סוכ, מסכים. כולנו מורשעים מן האויכות המזרחית שלך, מתפרץ המנחה אל תוך שירת המימי. והא מיוץ באורחיו למחא כל כך. אה, גורלה, גביחת את עצמותה את פשט תולדה, כשרון כזה אינו נולד בכל יום. תורה רבה לה. באמת, תורה. אנו עושים מירר אל האורח הבא.

האורח הבא, שחקן, הביא עימו מוגלוג תוך. המלחם... זה המכובד שלו, בינתיים, ואלי גם לא למסירה, נסיר הנחמם שושפ גלים במשפחה, למרמרה.

למעשה, תמורת סכום צנוע (250 דולר לרעה חצי, 350 דולר לשתי רקות חצי, 500 דולר לשש רקות תמימות), יישמח מר גורדון להציג גם את הקרדא ובכבר בתור גאון מטטיח בתחומו וכסב עולה בשמי תצפה על השליחת ובחלי פובליות.

סרטי פרסומות

עכשיו קצת פרסומות. גבר צעיר, עם מבט אטום, עומד בתחתוני מל המצלמה ונחת לה לשוטט לאורך גופו השעיר ולהתעכב מן, ויש, ויש, ברוק איפה שצריך.

שני סטיס, אומר הטיטום, איך בן 28, נוכח במד שמונים וחמש, משקל שמונים וחמישה, מוצק, בריא, נקי, נעים למגע, אני מספק שירותים ריסקסיים לנשים, לבגדים, לזנות, ותשלום הוא לפי שעה.

על המרקע מופיע מספר הטלפון שלו. אנה, הייגו אלי מיר, אומר הברז בקול שצריך להישמע מלא פיתויים.

שני רירי רברס, אומר מיופם מלוקס בחלוק לבן, ומתיישב לו על קצה המכתבה שלו, על יד שלו ארם, אני יכול לטאול אותך בן רגע מכל כאכי חגב שלך. אנה, רשום למען את מספר הטלפון שלי, המופיעים ברגע למען על המרקע. הוא מיד לטפול מונע אל תרשה לכאבי גב להעביר לך את היד. אצלי תקבל אכזבה ראשונית בך דולר בלבד.

על המרקע מופיעה שיקופיהו תאונות גרישון תביעות פיצויים על רקע רשימות מונגן מומן עליו, עורכי דין איך אנה מירי יתנו לך שירות משפטי מיר, יעיל, ובמחירים ללא תחרות. בריטון עומק מסיים בהלחה תגינהו רק אצלי איך אנה מאייר ושוחי יעוץ ראשוני חינם לצלל עכשיו והחמן לעצמך תור.

על המרקע מופיעה אל המצלמה, אנה אתה ואני חלוצה לעשות לכיכר רחבה כבד - ממש שכל אחד יכול, לא כן? בלי טקסי אומר הישיש.

אנה בן, מונח המנחה אל הצופים, בריא, ללכלכל אלי עכשיו מיר, בנחיותיו ודבריו, אני מזהה לצלצול שלפון, לצלצול קשתה אל תמצאית את תחיהו זאת למרת, חבל על הזמן, אל תמשיך והדגות גורלה לעשות בקול מכתה יפה של משרסטי.

איך לעשות בסף קל

מר רייב רלמאסו שולח אל המצלמה וידן צורה, מלא שיניים, ומספר לה על עצמו, בחצי שעה העומדת לרשותו פעמיים בשבוע כשרון המכבילים של "מיסי לייף", הוא יכול לעשות באורח כבד העולה על דותו. מר רלמאסו משלם כשכיר לו המפקד כסמו.

חץ מסילבי קשת

אפריל חודש אכזר

רפול: "אם אפתה את חפץ, יהיה לא נעים לכמה אנשים"

למי הכותרת, אשר היה לתאר בעיני הרה, מין סבתא בת חשעם, שגילה לא מרתיע אותה להתעסק במשע. כל המכתא הזאת, היא כת 42. יש לשכר שהיא אולי גם צעירה מאלה שתמנו אותה. ראנו לציין גם שיש לה שני גברים, כאילו שוח חשוכ. לא רק זה, היא גם גורשה.

כשתוממים גבר פושע, לא מציניים אמ הוא מכא ולכמה גברים, ואם הוא עריין חי עע אשח.

רעיון, כל פעם שגורות על מעללי השלמון, לציין מכא פוס, מכא דיכין, לפי נחנה זה, שמיד יהיה כלכל גריאטרי.

חדשה אחת טובה

לרשח את סוכה, בימים אלה, היא, על תנסיון לשלוח חיילים מבתי כלא צבאי, ים, לשפל כחולים בבית לווישטיין, והיו מפלה חינוכית מצוינת. יבור מי שחי של על כך.

דינאלה וויס: נוסע בשמחות

המתפרעים, וכדי לרצותם, נודה לעקור שלוש שורות של עצי מרס, ועצ 109 איש וסגר קמפומים.

היה לו רגע אחר של אומץ ציבורי, כאשר אנה לתושבי אלפי מנשה, כי מי שבא לגור במקומות האלה לוקח על עצמו מידון.

וא לא הניב כאשר האישמו את שמי עון מרס ברצות, בגלל רעיון הוועדה הבינלאומית, אך לעומת זאת גם לא תבע את עלבון עצמו כאשר כינה אותו משה רבנו לוינגו, בשיניים חשופות, "רופא". איוו בפית מוכה של לוינגו כלום לא הפקיר עליו רבין חיליים שומי, רימ, כאשר ערך, משך ודרישם את שכי חות הצלפת של אלופי צה"ל, וגם לרדג המרינ, כמו מן שר הכטחון, מרדכי צי מרי.

באשר, בהפגנת "שלוש עכשיו" בעי ניין המכת במכרה ושאתילה, התנוססה כזה "בנין רוצח", כמה צעקה בה גור לה, עד כי אפילו יאיר צבן, ראה לעצמו חובה להסתיר מן הכרה מעל כמת הכני סת. כאן איש לא הניב.

שימו לב כמה מתמאר שר הבמחן של מפלגת העבודה כפני המתנהכלים: כשנתיים חצי האחרונות, נקסנו באמרי עים ששום ממשלה לא השתמשה, במשך שבוע שנים, ממפר המגורשים גדול. היו הדכה מעצרים מגרנו מכללות. חיילא, אישוא, ששרה דורון מן הלי כזה, הדריעה כי הליכד עומד מאחוריה, ופנתה אל המערך שביע אף הוא המיכה כשר הבמחון.

משאלה

אם יצחק רבין הוא רוצח, או של השפה העברית, הוא אומר מעומד, במשך מורד מר, משלה במקום ממשלה. בכדי נכחי דה. לא מבדי בקמץ קמץ, מכמא הבנית ואנייה בקמץ.

השכוע חזר שלוש פעמים על המלה פצצת היבוער. או שמא זו מלה חדשה שהפיק צה"ל?

אומרים שהוא קבל שיעורים בדיק ציה בגלל האינסונאציות המצויקות של מר, אולי יקח הזכר הזה, גם שיעורים כעכריות.

כמו חורה'לה לגט

כמו עיישים צבועים ותנים, עשו המנהיג חבלים למקום דצת, עברו לקלקילה שרם, ניצו שמשות, יידו אבנים חוש וצחק רבין על דחמא הערמון שלו בחץ מרת קרמ, חשיב לזה כמין דרמטי של צנות, כי אז לא היה לו גיבוש של "שלוש עכשיו", שטרם חקם.

פאן חיותו לשר הבמחון, וזכית בי קישנו עכב ממחני איך שדור, כאשר מוכר כיר חוקק בששמים, ומת שקורה שם לא היה מבין את דרומאפריקה. אורי רצח מערר החלמה של עוס, וז מרס, נבוע לצעקות המתנהכלים.

פנקס שרות

אשר באו אנשי "שלוש עכשיו", במ שבת הבחירות האחרונות, בסענות אל יצחק רבין על דחמא הערמון שלו בחץ מרת קרמ, חשיב לזה כמין דרמטי של צנות, כי אז לא היה לו גיבוש של "שלוש עכשיו", שטרם חקם.

פאן חיותו לשר הבמחון, וזכית בי קישנו עכב ממחני איך שדור, כאשר מוכר כיר חוקק בששמים, ומת שקורה שם לא היה מבין את דרומאפריקה. אורי רצח מערר החלמה של עוס, וז מרס, נבוע לצעקות המתנהכלים.

מכאן אל האל

הפחדן

מי שגדל את פקדוני המפקדה, הרי עשה זאת משנן קצר • הוא הרי ראה את נוסעי המכוניות ורע מי ישרד ויבצר • הוא ראה את הילדים פמושב האדור וראה את הפצל והאשה • הוא ראה את הנוסעים, אנדרים החורגים מקניית או סחפשה • אי ידו, אשר יכלה להסס, לא הפסד

גם לשניה אחת • והוא נרץ את האש והפסקה נחת • ונותר רק פלצור • ובר לשנאה שלא תשקו ולא תפסח •

ישנו, פאנץ והוא, ארץ המלחמות והשכול והריב והמורדים • לא המבנים הם הולגים את השלום, את השלום, רוצחים הפחדנים •

את, איזה עבודות מתוקה!

מצוות וכברות בקר וצרכ וצמרים • - אז תגידו, משכיל זה היה קראי לצאת ממצרים •

„נכון“ - הוסיפו הפרעונים - „המנאים הפוצאליים אצלנו לא איי איי איי • ויש גם, צריח לדורות, פמה פלוסים שערות משה מסיני • אכל בשכיל זה עוזבים את תיבל, רבותיו • • ואלא הוא ירעב את פקדנים ויצמיא את פרוקם בחולות מיני • ואם תרצו אותנו, או - עשיתם את הרע צעני ארזני • אם תלכדו עזיו ששנה פלע ויצמיא פמנו מים • הוא יצלכ ויספר לכם ששכל ענש מירי שמים • אם תחשבו צרעת, וישרכם גור וינאה ששכל תלכדו • מיר יקצא את המרוץ כי זה קא מפני שאנרם קצת מו • אפילו מסכת רשדים כביד העזל, היא אצלו סרף • יודר מוקהר פועס, רוחנו צוצק • שישורו • טוען שאקם עוברי אלילים ויפדש תובנה את קלכם מקלע • עם באלו הוא עצמו לא עשה • גסים ונפלאות • עם נמשל • והוא מביא לכם תורה - מי אוזידיו עוד תשתגעו בנללו • עוד שהוא אומר פועס מה פקר, הוא אומר פועמיס • לא • ותראו איך הוא מתעצב עם מי היא נאקה או איפה, אינה קצר נשוי פלה • ותראו איך על אינה תלול שער קסו הוא פועמיס ישר בקסילה • ואיך קל תולדים שלו צוצקים • שאנעסו • פשנים יוצאים מו תתפלה • ואקם, תתמקדסים תגזילין, עונים לו • נצשה ונשקעו • קמקתלה • וקאפוזיציה • קכל • ויקרא • ויקרים • - נותנים לתכנים קלה • רק מרביצים בקם

והיא אחרי אינה שלש אלפים שנה, מאז קבלו את לוחות הקדש • ויקרו פני ישראל בקרי הפרעונים, וילכו ויגנו פאצות הקדש • ויחלו שם את פקח ופודים ותג השפות ותקנה וישרו, עקרים ויגרי • וישראל, ארץ המצוקה • וקאן יש לנו הפל ויגא אינו עברות מתקנה • • ורק אליהו הנביא, המועץ פקדון קל שתי פקצות • אפר לנו • אל תרצה הם עוד יאכלו אותה וזה לא יהיה מצאו • •

בעיניו של חייה

עמוס קינן

רשימות מהגליל

1. דרוזים, אדמה

הרמה לישראל היא, שאנשים ששירתו בצה"ל אינם יכולים למצוא להם מגורים.

למען הסדר: הרמה היא אפ כל אורח ישראלי שלא יהיה, אינו יכול למצוא לעצמו מגורים.

ברגע זה, מושבות כל המועצות הדרוזיות בגליל בחזרה עם הכפר בית ג'ו, שציעירי מבקשים לבנות להם בתים בשמורת הטבע שם.

משרד הפנים, אחר המשרדים הראשיים והמבטחים והאמריקניים לים בישראל, מצא וכן למכור ליד סוף ברישום גרים בחלכה, ואינו מר צא פנאי להכין תוכנית מיתאר לכניו בכפרי הגליל או בכפרי המד שולש. כאשר מורכב כמה שמכונה אצלו המינוי הערבי, וההוצאה היא ביטוי לאסליה מכונה. והאפליה אינה מפלה בין מי ששרת או לא שרת בצה"ל. ובן תילים וקצינים דרוזים אינם יכולים לבנות להם את ביתם.

לי יש בעיה בעניין. אבל יש לי גם תחרז לבעיה.

הבעיה שלי היא שאני מאמין בשיחיון זכויות בארץ הזאת. אבל אני מאמין גם בצורך העליון של הארץ לשמור על מעט הטבע שנותר.

אלו מישור שם למעלה היה חר שב לא רק על ייחור הגליל אלא על מיתוח הגליל, היתה באה תעשייה לגליל.

לא רק לכרמאל. גם לבית ג'ו, גם לכפר אסוף.

ואילו היתה באה תעשייה לגליל, ודעה מתמנה אדמה בשפע ולמכור.

תעשייה כזוה משחררת ארמה. חקלאות מתוחכמת מודרנית - הקל את מטרות - ודושת מוח ארמה, פחות מים, יותר מרע, ונצוצות כמו לח גם יכולים עשירים יותר. גם חר צר משוכות יותר • ובעיקר, שש של ארמה ומים שותפנו. ואז, גורר משק על הארמה לא רק לשיכונים לוחות צעירים, אלא גם לשמורת טבע מר • ויבית וגם לגליל מים וזרמים.

מי שלא נתן לגליל תוכניות מיתא, גם לא נתן תעשייה ומיתא. כאן והנהנה האפליה משרותים בוד רחוק את מי שאינו רוצה בשלום. כי חורר לשלום כינינו ודין שבנינו שבת דרך השלום בין אנדו ישר

2. סופרים, משוררים, אדמה

הח"מ של החמנות, למי וכן מה לכל חברי אגודת הסופרים והסופרים לכוז למחזית המודרנית החזות מד פון בגליל.

באו מעשים מאור.

החמנה שנשלחה אליהם העתה כי אני מית, שאין המורכב בוחת שנועד ליתורים מלכר, ואין על מי פון, לא בא.

תמחזי מה חיו עושים אמיל חור כי, פמיה אל קאסם, פיתאם ראהו תופיק ויאר, אילו חיו משכילים חמ נה לכוז לעצרת או להחננה נגד התיכוי.

יש לשער שהיו באים בחמנות ואפילו עם כוחות סובחנות.

יש לשער שברכות החמנות חו מנוחת באיוון פולטיה נגד ריכוי בער ודקיות.

נגד אפליה - בער שיעורו מדי ות.

אבל זאת לא היתה החמנה נגד. זאת היתה החמנה בער.

כי המודרנית הנתן נפתח למען כל תושבי הגליל, ולמען דרזים. ואם חיוס אפיל תיכוי לא כו להחמנה בער, מחר לא ימצא אותי בחמנה נגד, מפני שאני לא מאמין ויטעל לא האמנותי בנגד שאינו אחר בער.

שעת השטן המורקד

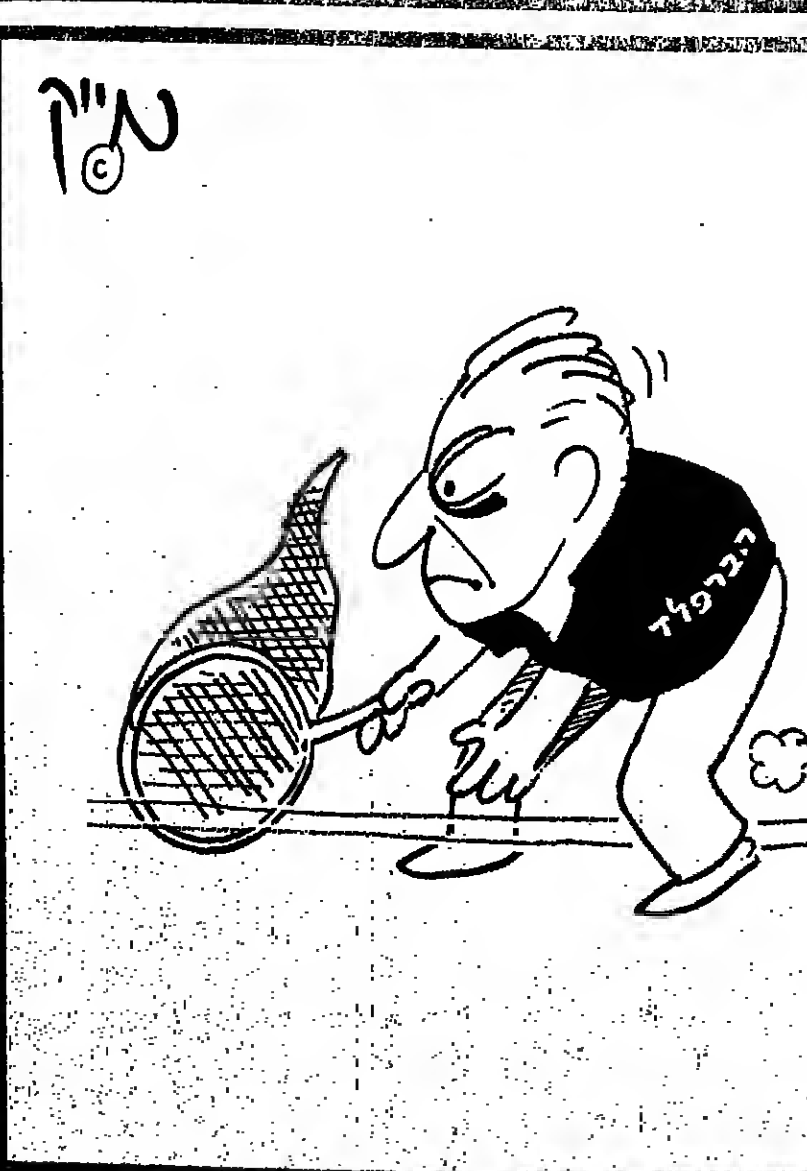
סידור זמני

אם מישור רוצה ממל למצבה האכ מורדי של המדינה, אין טוב לתכלית עשרה נגר אחר - את המנהיגים תי מורקמים השונאים ביותר. הממשל לה, תוך שקילה קפדנית של הכינה ים, כדי לא להוריק את המצב, מנגה את המעשים, מקוזה למען שפה המוכר של המדינה שלא עושכ בכונה תחילה וסונה בקריאה נרגשת לאור חיים, למען ישובו חירות וידיעה. העיקר - לרעם של המנהיגים תי מורקמים - הוא להימנע פמלים וממעשים, העשירים לורגיו את חמר מיהנות ולהוריק את המצב. אם תג לה המסורה, שכמה מנהיגים מרירי ים או צבאיים מעורבים בארגון חתרני והשתתפו ישירות בהקמת מחסני הנשק, אולי תיעשה הממשלה נעות, ולמען ידאו ויראו, תורה לר צור אחים מהשתתפים חוסרים. את ראשי הארגון - לעולם לא, מפני שעלול הרבר לגרום לשערוריה ולר חוש את כוח האסון, ואישים הרמוק לים להפסיד הכל ושאינו להם מה להוריק מהחורם החוסים המורכבים, על כן נוהגים הם במריניות של בת יענה ומשלים את עצמם, שהם טרודי ודי זמן, ...)

איש לא המיר את מוטליו בשל מעשי האלימות, שעשו בארץ אנשי הפאשי בהתגות ולמי פקדון תיו. הקצינים והמנהיגים החברים ב"פאשי" השארו כשירות הכבא. המ צב לא היה שונה ברמניה. כרי לתי דום להרצות הרחוקות, העניקה תי מוליקה הגרמנית הגנה ללורברדור אחרי פוטשגטל של פון קאם בשנת 1920, ואחרי פוטשגטל של היט לר בשנת 1923 ולא באו על עושה ראשי הארגון המורכבים 'קנפול', שהורו לרצוח את ארצברגר הראגא, אף שלא היה צל של ספק לגבי חור תם ואריותם.

רומה שאין צורך להצביע למי הדברים מתאימים חיוס. *

אין לי מושג מי האחראי לביוון חור, שלמה להט או אורי עמית, וגם לא פועיו אותי. כדנא שגם כאן לא יקרה כלום בלי באשם. איזה עשרה עשירים נגנים צויכים למתות את הר שר עם מבוניותיהם בשעות תנועת השיא עם שלטי מוחא, לחושין את השלוויה וצלמי העתונות, ותרוא ששתאמי יימצאו ותקציבים להשל מת הגשר. אחרת גצפודר להכות ער מר המא.

מעשה חריג

לגוב לאחור, שארם סופים במערכת הבטחונות חשור בכך שלא ברה דאי ות, לא שיק, לא צוות, ולא שיש חליכי משפט כמרשה בטחונות מדי ימת.

בלישכת הוועד המשפטי לממש לה מתנהלים בימים אלו ריונים קר חתנים ביצר לטפל בחיכסים המושפ טיים של מקרה חריג זה. נודע, כי לחשור החריג שלא שיקר ולא כזה

ראיות הוצעה חגיגה, אי הוא רחה את החצעה.

גורמים כבירים במערכת הביטחון חוששים כי מעשה חריג זה יסכן את ביטחון המדינה.

„זה מקרים נורא“, הם אומרים מוועדעים, „לאן נגיע אם כל אחר במערכת יחלים שהוא לא משקר ולא משכשך חליכי משפט“

סדר פסח

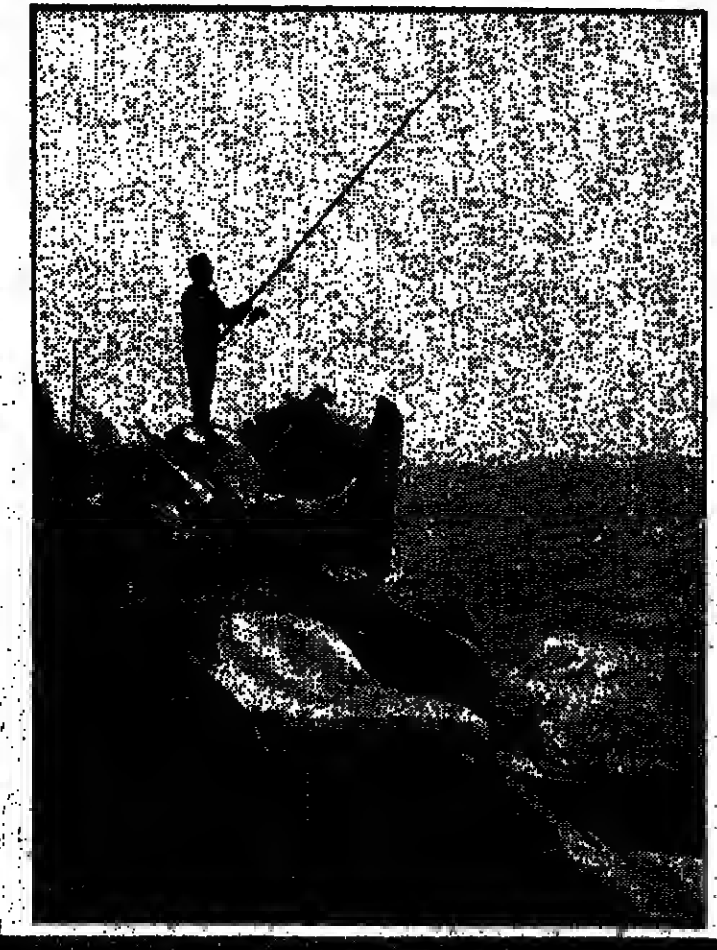
גכנס אטיר בחפשות לרירה ריקה, גושל כי ימיו את השלוויה ומגבי הה מעס, סרים בהפכת שמאל את פמטי הכסף והמטריא, וכורכס יוד ריו במפה אר בסרין לבן, בכונה רכה ובשמות עצומה תוך שהוא אומר מה גשגתה הלילה הזה מכל חליי לה, שככל הלילות אני עושה מכה אחת, הלילה הזה עשר מכות, חר גראם חר גריא“.

אין פלא, איפוא, שאפיר יהודי בחפשה שנחמש כרירה תליאכיות ריקה שכעליה חגנו באילת, טען בל רציתי לגנוב את האפיקומן ולחזור לבלא בשלום“

אגב, במצע חופשות חפס יחוס גם את הטרעה היודית ואת הוויקה למפדות בקרב אפירי ציון וחמצים לעשות מר בולכתו. כמו הפרד והא, למשל:

חידון בדיעת הארץ

1. מרסטינו.
 2. סן שרומה.
 3. מוגשה קילח.
 4. יו פיתזים.
- בין המותרים תוגרל רוצה בחוק הרוסאות של גבעת עליה

מקראות פסח

מאת אביבה שאבי

כבר אין לנו בוח להילום. מי שלא עבר את ימית, אולי היה מביט אחרת. אני מביטה ביימי. יהודית שכלן, לשעבר העורכת של "מיתון", יושבת במושב דקל. במקומה המאבק על ימית קראה שכלן מעל רפי ה"ימיון" לעלות על בריקדות. שכלן סירבה להתראיין לכתבה זו. עייפה מן החקשורה, שלא נחנה להם מנוח בימים.

במרץ '82 היא התיישבה בדיקל, במסגרת מה שזוא קודרת - ריפוי בעיסוק. נעשתה הקלאית. נמעה מטעים, קספה את הקישורים הראשונים בדיים. שנשטו עד זוב רם אחרי ארבע חצי שנים במאה את עצמה שקועה בחובות, חתומה על ערבויות הדירות לאנשים אחרים. הייתי "תמימה", היא אמרה. שלחו אותנו למקום שאין לו כל הדיקה מבחינה כלכלית או בטחונית. החקלאות בכרית ישראל מטטה את הדגל. היכול נודד, אבל אין למי למסד. אין לאנשים לא ללכת.

על סף מירון

רקל, מושב מסובך על סף מירון, שייר לאיחוד החקלאי. 48 משפחות, שכאו מן העיר ימית וממשיכי החבל, מאופירה, מבכים חיל-האוויר. איתם, הנדע התבסס בשנה לפני הפינוי. בחתונות חתונה של תושבי העיר, שרצו להשאיר באזור. משך של 10 רונם מטע ושני רונם בתי זכויות, שימומנו על ידי המועקה להתיישבות. המשפחה תמך את בריית הבית, 82, מיר אחרי הפינוי, התקיים סעוד העלייה לקרקע.

לפני יותר משנה מסר אותם המשבר בחקלאות. אירעו הקצות של המושבים תמוסס. למושב מנה בנכונכמים. פעילויות חתרנות, התנגדות, התפסקו. אנשים המתגורר בכתיים. במשך תקופה ארוכה נתקו

לחא ונמרוד שושן בביתם במושב דקל: התמוסס לנו חלום

הפוליטיקאים הרסו את העיר

"אפשר היה לחתום על שלום עם מצרים, בלי להחזיר את חבל ימית" אומר ד"ר שושן מי שהיה רופא העיר • 29 שנים בגין אמו אף שעל, והוא לא השאיר אף שעל, דברי מתי גורדון, לשעבר מערך, היום, "התחיה" • גם אני מרחן, הדובר של עצירת הנסיגה, מודה: המאבק לובה מלמעלה

בימים הם השתיים לרוב הדומם. אני לא הלבתי לעשות הפגנות, ואין לי שום רכב גור עם ישראל. ישבנו בבית עד היום האחרון, הראינו בשקט את כל המשאיות עובות. עד היום האחרון השקטנו את הניגה, והלבנו לעבודה. זה היה חשוב לשמיות שלנו. זו הייתה המטרה שלנו."

ההיסטוריה הייתה הפיוס הגרופסקי של חבל. אם יש משהו שזועזעו אותי באמת, זה היה הדבר הזה, שסילל הייתה של ערך מקדש אל נא תעקור נמיר. כבר במרץ התחילו לעקור פדרים. יש לנו תמונות מחדריו של איד הורסם לנו את הבית. המיר רימינו שאדי השלום, נבוא לשם לכיכר. מה שאתה בונה וזרע, אתה רוצה שישאר, גם בשאתה לא נר שם."

"אולי כדאי לעזוב"

אני מרגיש אכזבה מהימית, על שלא המשכנו את הפעול של ימית. עד היום, כל יוצאי ימית, כשחם מונעעים, באים דקל. יש יום חולדת של ימית, חוליהמער מובות, ולפני שנה אפשר היה לחגוג עשר שנים, וחשבו שגובל להיות הקוליסטור. ולא היה בוח בנשי לזה יכול להיות שער עשר שנים בחיים כמקום שאין לו עתיד, אני אומר

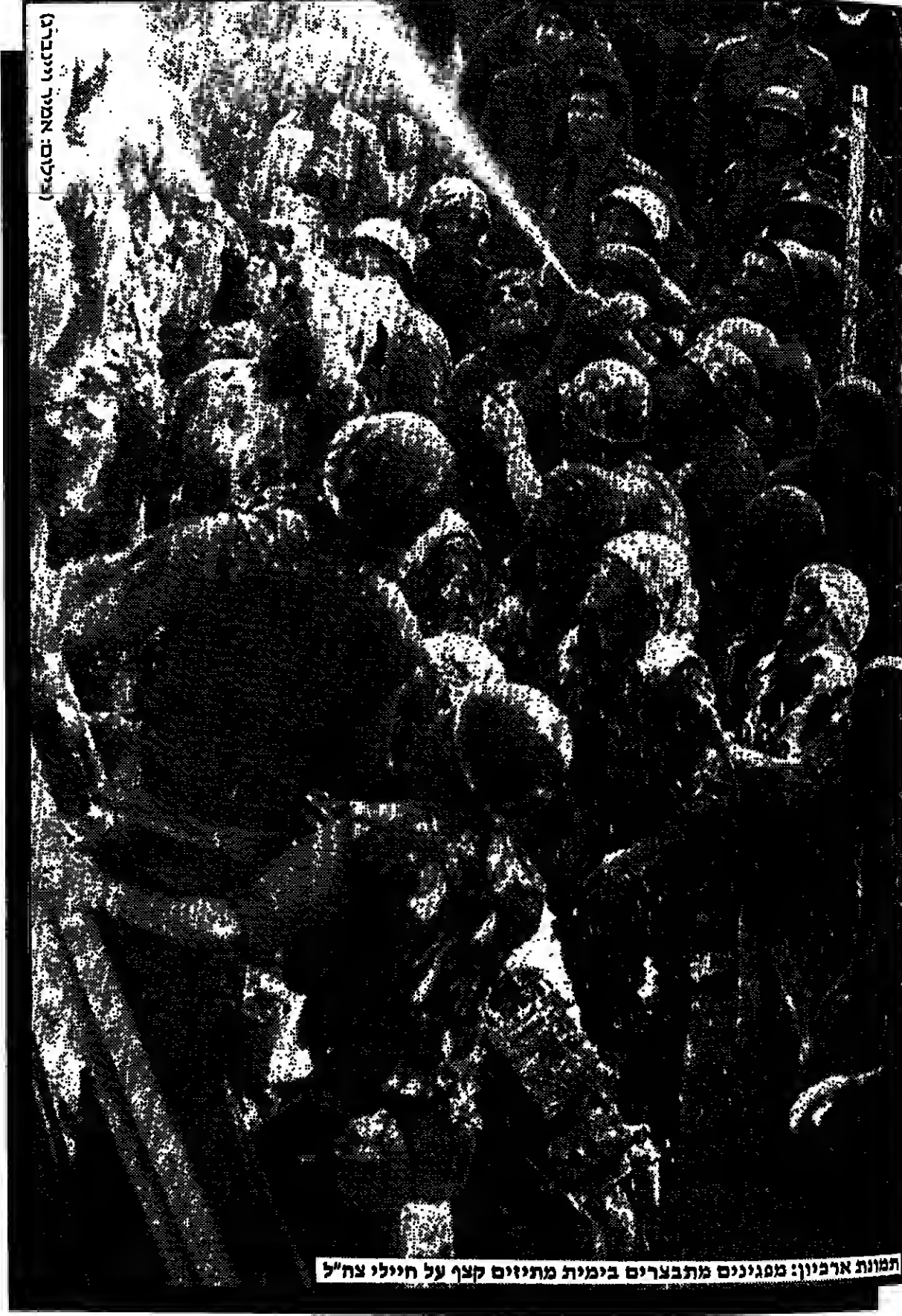
לי אישית נמאס מהמקום הזה, אומר מתי גורדון. "היום אני בן 37, ובשנתי חושב ששאר כל החיים כמקום שאין לו עתיד, אני אומר שאולי כדאי בכלל לעזוב. לו ידעתי שזה מה שיקרה לחבל שלום, לא הייתי בא כאן."

גורדון מגדל מנו ומטעים, עובדות ליצוא, מלונים. החשבון שלו דרוקא במבט ומות, אבל תובעים ממנו לשלם 500 אלף שקלים. בימיה האחרונים של ימית היה אכזבתי של המנהל. לגורדונים הייתה שם ריזה בת ארבעה חודשים, ולקראת הסוף קו פגש בבנה ביתר. לו נשארו בימית, היו גרים היום בחילת. את בספי הפיצויים השקיעו בכית, במשק, בבניית סככות, בריבשת פסקוד, במיל לחיל. חלק אבר בבורסה ב'82. אם היו לי דירות במחיר, כמירב למיתות שלום, מתעשת הייתי עוזב את דקל."

דדורה גורדון הקימה את השירות המוציאלי בימית. היום היא עובדת מוציאלי במונהדקלים. אחרי תסיסה של ימית, אנשים חשבו ששף סוף נגמר מרח באוב. חישבו מקום לדאוח בו. בינאר '81, פיו כשבם, פסק נהגת אכן הבית. יאן רען וייץ בקריאה לעזוב את עגל חובב במיתות ריזה, ולכוח לחבל שלום. את הריבשת שאת עושה מה שהניגה מפשה מן, ואת צינית, וכל השירותות האלה אני שואלת את עצמי מאין מוצאנו בחות נפש. אני אמרתי הארמה, זה הדיבר הממשי היחיד. אתה זרע, היא נותנת יכל. דקל הייתה מופת."

"חיים של כן מתמשך"

בשכיל דדורה גורדון, מונהדקלים היא תובורת המדינה למה שיכלה ימית להיות. ישוב בתנוסת בריית ופיתוח. את מונהדקלים מרבו קהילתי של "המועל המורח" בגוש קטיף, בנתה הקבוצה ודחתה 150 משפחות, בון ארבעהמש משפחות של ותיקי ימית, קבוצה

תמונת ארבינון ממנינים מתבצרים בימית מתוירים קצף על חיילי צה"ל

מנוחכמתו טענו שהיות שבנוש קטיף אין ערין כמים לשבת בום, ישוב האנשים בנתיים בימית.

התמורדנו מאחור, אומר בראילן חיינו דרומים. ביום תובות הישיבות, במבוכה, בא בגין והבינו על עיר של 120 אלף תושבים. מתאם עם אלי יזהר אדר האמת, על מה אום מרביים שח מכר את ימית, לא האבנו. מבחינה חלמית, אומרת היא לחותי שחיים מארץ ישראל, ולקבל תמורתם מיטת גייר, שלא עומדת במבחן המציאות. גם לו היה שלום מרחן, לא הייתי מרבו אחר. מבחינה רוחנית, אנונו לא חוקים בשכיל חשלות. כרי שעע ישראל ישמור על הערבות שלו, שלא יהיו ישרוא תשובות עם עדים ועם מצרים, לוח צריך בוח רחמי.

בראילן שזה בין הריחות ימית עד לרגע האחרון, יום א' בצוריים, לפני שמסרו את העיר ליד המצרים. "עד ערב שבת נגמר חבל. ידעתי שאני נפרד מימית. למות לחקופה, כי ברור לי שיום אחרי אחרון לום, כשיצאנו משם, באנו באותו יום לכאן, כשלא היה לנו כלום, רק הצדיר שחלל הוציא מהחשבה, חיינו צוריים לתאורין תוך 10 ימים, כדי להבטיח את חלמיתם."

לישיבה במונהדקלים חוקם מיבנה מוטא, שחיתו עוצבה בצורת מגדוד עק. כמנייה בגר את קיד ימית, נכר לדורות הבאים. גם על ברול לויס. ימית כמו שבונו אותה, וכאמצע בית הכנסת. מצידו השני של חקל, המאבק על העיר. עיצב ציצי נרא, תמאורין וכמא, שבא עם משפחתו מרמת השחר לויס, שנה לפני הפינוי, כדי לעצור את תפיסתה. נהא, איש מפלגת העבודה, תוך, השומר הצעיר, לשעבר, אומר שבימית מבא את נעריה והבנו אותו שארץ ישראל שייכת להם ישראל.

את גורא אני מונעת במלון חולמתי, בתוך קהל של ותיקי שאות שתיקו לערב העשירי לוחמישבות והדירות בכול עת. סעודת חגיגות, 150 דולר ליום, בחשתחפות ראש הממשלה, יצחק שמיר, וכמנים, תעברו לישיבה במבואים באן דבר איהא, אני מרחן, שישאלו הורים קרובים, וני מנחם, איש תורת המוסקים, יש משהו מוראליסטי כמעט בדרך שבה אנשים חיים משהו שבו דחוקי כמות. בוח התרגז וחיין

אור-קלי על מיני ימית, אני רואה מויות העין את ישראל קונוי, אשה חזקה, שורפת בבכי פה. רני נחשון יוצא העצה. ידעתי מה מחכה לי שם, הוא אומר בשום, ואני לא עומד בזה.

ומה אם יהיה עקירה שניה אני שואלת את אברהם בראילן. אנונו לא חושבים מחשבות כאלה, הוא אומר. בארץ ישראל, כרי לקבל גשם, צריך להתפלל. בימית היה לנו מוכן מאליו שהכל במסד. האמת היא, שלא התפללנו. פה אנונו רגשים יותר למה שקורה סביבנו, ואנונו גם מתפללים יותר.

דימוי של דמוג

האגף החלוני של התנועה לעצירת הנסיגה בנה את אליסיני. האגף החלוני, קרי אבי מרחן, שנתמך על ידי "אמנה", תנועת התיישבות של גוש-אמונים. אליסיני, מרבו קהילתי בצפון חבל עזה, עם חופים לחצי האי, עלה על הקרקע באוגוסט '83.

ריונות ועצי שיפה בחלחלה, כמו בימית. 14 משפחות חיות בקריות, על סף המעבר למבני קצב ב.כנה ביתר, שתיפישלוש משפחות מימית והשאר פכל רחבי הארץ. מרבות ותושבים עובדים מרחן ליישוב אנשי צבא קבע, מנהל חשבונות, סקיד, מכונאי, כעל נגריה, כשנה האחרונה ננעו הישוב מקפאנו. באוגוסט נבנסו ארבע משפחות חדשות. הישוב מנובנ, לרביי מרחן, ל'85 משפחות.

מרחן קילומטר מן הנכבה, בוחף חשומם מפתוחב אבי מרחן. מפערת הרנים שלו מנורה, לא ריוותית ברגע. בצר מוסלת הפירה שלו, שמאו ימית לא ראתה את המים. מרחן עוסק בצבירת בולי עץ, שזיו כעבר עמורי לטפון, כרי לבנות חוף ציבורי. כבר נפע דקלים מפכים. התוכנית ברללת מנרש תנייה, מועדון ספורט ימי, אחר של קמפינג ואחר מלחות.

מרחן מתעקש לגולל בסרם את מרחן ימית שלו. אחרי הכל, ימית "עשתה" אותו. אחרי הפינוי היה ליועץ השיר, יוכל נאמן, במשרד התיכנון והתיירות. היום דובר "החתייה", חבר מועצת יש"ע, חבר מועצת "אמנה", עם שאיפות להיות חבר בנסת. המאבק הקוליו שניהל יחד עם גוש-אמונים נגד הפינוי, ויבה את מרחן ברימיו של דמוג מקצועי. בביתו ישב מטה המעולה של התנועה לעצירת הנסיגה, שהוא היה דובריה. לעם ישראל הוא וסד מן התמונות שלחור הפינוי, צועד עם אשתו ובנותיו, רגל ישראל בירו, בדרך לירושלים.

עד קמפינגיווי, קשה לומר שמישור שמע על אבי מרחן, בן 40, תושב מונהדקלים, שבונה מצוקה - פרט ביגרפי שוקא מרחן להיגישו בכל הודמנות. מראשית המתיישבים בימית, בשנים הראשונות עסק בגושאי נוער, תרבות והסדרט, אירגן פיולים בכניכה לילדי העיר. לרה האשתו, שעלתה מרמיה ב'67, ניהלה חנות לסריגים ועבודות יד. ארבעה לדים.

אחרי הסכמי קמפ ריווי, חקם יחד עם דוב אריאל את תנועת "מער" (מאבק, עשייה, הדרחות), שאחר כך נכלעה בתוך התנועה לעצירת הנסיגה. גוש-אמונים נבנסו לתמונה במאבק על גריהיק של נאות מיני. באוגוסט '79 חקמה מול ביתו של ראש-הממשלה, מנחם בון, משפחת מוטא, שנפסכה 63 יום. 12 מהמפגינים, ופרחו כיציהם, חועמדו לרין על הפרעת שלום הציבור. ב'79 קמה "החתייה". אנונו חיונו את הקמת "החתייה", אומר מרחן.

מאז הפינוי מרבה מרחן להפיה ביקורת בגוש-אמונים. למרות שהנועת התיישבות שלו היא שתועלתה אותו מחרש על הקרקע, הטעה שהגוש נישלל את ההצגה המקסימית בימית, שמרתה את מפת הגלב שהוא מנהל למען ישוב חבל עזה. "גוש אמונים בא לחוק אותנו רק בשנה האחרונה. התנועה התמקדה בהסכרת, ואילו אנונו רגלנו במעשים. אני מוען, שאם כל תושבי חבל ימית היו אומרים: אנונו מפה לא חיים, לא היה פינוי."

"הממשלה ערכה הצגה"

זו הייתה הצגה, אומרת לורה מרחן. "יש לי הרגשה שהם באו להחלי את ירש". מרחן מוכן חיים לתורות, שההצגה לנתה מלמעלה. יש לי חששות כאלה, הוא אומר בהירות. "הממשלה עברה מאחורי את היה שם תוכה במוך, וזו מורשת ענק בעתונות. גם אז זה הרגיל לי את ארץ. אם הייתי שותף להצגה, הייתי שותף שלא מרצון. אני האמנתי במאבק."

בית מרחן היה בית האחרון שנותר בימית. הפינוי נעשה בלילה לאור נרות. על פי חקיקתו של מרחן, והקמים מסור צבאי שסבבהלו העברו לריון את הרגל שהיה מונח על גג הבית. עד הרגל הזה עלו לירושלים, תוקדו אותו לשמירתו אצל רב הכותל. בכל שנה, בימית, הם לקוים את הרגל ולשמיים אותו לכוח ימית, לא תנצית, שמבנה אפשר לראות את עמורי החשלת ואת מיכל חמים, שנשאר שלם.

בשכיל זה היה מוות, אומרת לורה, ובוכה מתאם. הייתי מוכנה שערכי יגור בבית, אבל שלא יתירס אותו. אני רחמתי באותו לילה לעלות לירושלים. אמרתי מוכרתי ללכת ברגל ולבוא מלוכלכים, לעמוד מול בגין ולראות אם הוא יכול להסתכל לנו בעיניים. הוא סירב לפגוש אותנו. בראה שכלל. אות, יש לי מצפון. זאת הייתה הבריחה הראשונה שלו. הבריחה השניה הייתה כלבנו, לבנון באה כרי לחשבת את ימית."

עד שהתיישבו מופת כליסיני עברו המרחנים דרך עומרת, מרכז קליטה באשקלון, שבנות חקירות, במהלך הפערה לירושלים חשבו על חקפת מנהג פליטים ליד מחסום ארי. הסוכנות מירבה למיעד להם. גם לאחר שהקמת היישוב "עברו אישור" על וקרת שרים לעיניני התיישבות, לא אושרו להם מגורים וזמנים. מרחן החליט להצניע עבודת כשטה, בחל המערך מוכות תמאני. יום יסוד ימית, תציו את אכן הפינוי לאליסיני, ישוב חדש בשדות פלשת בוכאם ימית. במשך שבוע ישוב באותה, עד שאורי בראון, עוזר השיר מרחן, שלח להם ארבעה קרוננים, שנקראו על שמו: בראוננים. התקשורת, ברולל מקפידה של מרחן, דחתה שם. במשך יומי. שנה חיו שתי משפחות מימית על הנבעיה, ללא שירותים, ללא שמירה. המוסדות הימיו דיים.

מרחן בונה את אליסיני. בעזרת קרן, שאליה, תועברו כספי הפיצויים, על פי שירותי שפשה מוח. נאמנים, כאן, או לחיר ריזה. קידשלים, הוא מנחה את המאבק על חבל עזה. "הקלף שלי מטיסור ימית הוא לא לנהל לרגע בקשייה בשטח אחרי לא יסוד עיר פעם."

(תמשה - בגיליון שבועי של מפה)

אצלנו כבר קיץ

מזג האוויר כאן חמים ונעים והכנרת מלאה. מחקני הלחה גל מחכים לכם, כל הקיץ בברזים אחד. מתוח בכל יום מ 9.30 עד 18.00. הסעות מירדות מ"אד" טבריה. כרטיסים במשרדי הלחה גל בתיא ירינוח מטר (שער 4), או בקופות הלונה גל, טל: 06-763750. מרטיסי הנהג במלחות טבריה וסוכב כנרת. 10% הנחה למחוקי "יורה" במשרד "לאן".

שירי מתי 8 מקדוק

עמוד 14 ירינוח אחרונות

